

ముగవోలన

మహారణ్య సరోవర తరంగాలపై హంస మిఠునాలు హేలగా ఉ య్యాల లూగాయి. సాయంకాల సూర్యకిరణాలు హంసల రెక్కలపైబడి అలాగే జారి పో యాయి. ఆ నిశ్చల సరోవరం పరిసర మహా రణ్యానికీ, వైసున్న విశాలాకాశానికి ఒక పెద్దవెండి అద్దంలా స్వచ్ఛంగా ప్రకాశించింది.

ఒక హంసమిఠునం ఒయ్యారంగా తేలు తూ సరోవరంలో పచ్చలగొడుగులా పైకి పెరిగిన ఒక తామరాకు నీడలో నిలిచింది. అంతలో మగ హంస తన తెల్లని రెక్కలో ముక్కుంచి ప్రూగన్న పైటి హాయిగా నిద్ర పోయింది.

ఒక చక్రవాక మిఠునం ఆ పక్కనే నీటిలో అల్లగాడే తామరాకుమీద వాలింది. పసువెంటనే దానిపై కంపుల్లా తళతళలాడే నీటిబిందువులన్నీ కొలనిలోనికి దిగజారాయి. ఆ అలికిడికి బెదిరిన చిరుమీ ను లా క టి రం డు తళ తళ

మెరుస్తూ పైపై కె గి రి ప డా యి. సాయంకాల కిరణాలలో ఆ మీనుల చిరు మెరుపు లత్యంత మనోహరంగా స్ఫురించాయి. మగ చక్రవాకం తటాలున పైకెగిరి పోయింది. దాని రెక్కల రెపరెపలు నిర్మల కాసారంలో ప్రతిఫలిస్తూ క్రమక్రమంగా అదృశ్యమైపోయాయి.

స్వరోచి హృదయం ఊణకాలం ఆ సరో వర సౌందర్యంలో తన్మయమై ఓలలాడింది.

మరి ఒకక్షణంలో ఆ ప్రాంతంలో అంతటా కలకల వచ్చులు, కంకణ ఝణతాక్కిరాలు, కాలి అంకల రవణులు, మొలనూలి మువ్వల గలగలలు వ్యాపించాయి.

అంతలో ఒక సుందరి హతాత్తుగా వచ్చి అతని రెండుకళ్లు మూసింది. తన ముగ్గురు భార్యలలోను అలాగ హతాత్తుగా కన్నులు మూసినవా రెవరో అతనికి తెలియలేదు. కళ్లు మూసిన జవ్వని చేతులు, చెక్కిళ్లు తడిమి చూచాడు. అతని కేమీ బోధపడలేదు. ఆసమయంలో స్ఫురించిన పేరేదో పైకి చెప్పాడు :

“మనోరమ!”
అతని ముగ్గురు భార్యలు కలకలనవ్వారు!
కాని అతని కళ్లుగప్పిన చేతులపట్టు విడలేదు.
స్వరోచి ఇంకొక పేరు చెప్పాడు :
“విభావనీ”

అయినా ఆ పట్టు విడలేదు. మళ్ళీ వచ్చులు వినిపించాయి. స్వరోచి మూడోపే రుచ్చరించబోయాడు. అంతలోనే కళావతి తనచేతి పట్టు విడిచిపెట్టింది :
“ఇక చెప్పక్కరలేదు. ఆ మూడోదాన్ని నేనే. మీ రోడిపోయాడు.”
అని హతాత్తుగా అతని కెదురుగా నిల బడింది. ఆమెతోబాటా ఆ మిగిలిన ఇద్దరు అతనిని గేలిచేస్తూ ఉచ్చెత్తుగా నవ్వారు !

ఆ ముగ్గురు అతనితో ఏవో పరిహాస ప్రసంగాలారంభించారు. ఆ ప్రసంగా లాక మొదలు తుద లేకుండా అలాగే సాగి పో యాయి. వారేమి ప్రసంగిస్తున్నారో

వారికే తెలియదు! మహాత్మాహంతో ఉర కలువేస్తూ కలకలలాడే వారి విసేద ప్రసం గాలు అడివిలో లేడివలగా వెంక వెంకన గంతులువేస్తూ ఆ మహారణ్యంలో కనులకు మిరుమిట్టగొలిపే అత్యస్పృత దృశ్యాల్వైపు, మృగపక్షి మిఠునాలవైపు వరుగులు పెట్టాయి.

పరిసరవృక్షచ్ఛాయల్లో ఒంటరిగా తిరుగుతున్న ఒక మొగనెమలి లీలగా పురివిప్పి ఎక్కడో వెళ్ళొమ్మన్నో దాగిన అడనెమలి కోసం గట్టిగా కేక పెట్టింది.

“పంచరంగ వన్య ల వీవనలా ఆ నెమలి ఎంత సొగసుగా నృత్యం చేస్తూందో”.

నిట్టూర్చింది మనోరమ.
“దాన్ని పట్టుకు తీసుకురాగలవా?”
కన్నుగీటి చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించాడు స్వరోచి. ఉన్న ముగ్గురిలోను తన్నే అంత ఆత్మీయంగా పిలిచి ఆ నెమలిని పట్టుకుని

వి. గణపతిశాస్త్రి

తీసికొనిరమ్మని స్వరోచి ఆజ్ఞాపించినందు కెంతో మురిసిపోయింది మనోరమ.

“ఆఁ! ఊణంలో పట్టుకుని తీసుకు వస్తాను!”

అని మనోరమ ఆ నెమలిని పట్టుకోదాని కొక్క పరుగు పెట్టింది. ఆ అడను కని పెట్టి స్వరోచి కళావతి కళ్లురెండు గట్టిగా మూశాడు.

అతనికి తనమీద ఉన్నంత ఆనురాగం ఇక మిగిలిన ఇద్దరిమీద లేదనీ, కనుకనే అతడంత గట్టిగా తన కళ్లు మూసి ఒడిలో కుర్చో ప్పెట్టుకొన్నాడనీ కళావతి ఎంతైనా సంతోషించింది.

కాని స్వరోచి సవ్వడికాకుండా ఆ ప్రక్కనే కూర్చున్న విభావనీ చెక్కిరిపై చిక్కిని ముద్దు ముద్దించాడు. ఆ మాయా నాటకం అంతా తనకోసమేనని విభావనీ ఎంతైనా మురిసిపోయింది. ఆమె హృదయం అనందపారవశ్యంతో ఎగిరి గంటేసింది.

కాని స్వరోచి నేత్రాలు నెమలిని పట్టుకోవడానికి బయలుదేరిన మనోరమవైపు

తిరిగాయి. ఆమె ఒకమాడు వెనక్కి తిరిగి చూచింది. అంతలో స్వరోచి కొంటెతనం ఆమె కవగతమయింది. ఇక ఎంత తరిమినా ఆ నెమలి దొంగడంలేదని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వచ్చివేసింది.

“ఇప్పుడు మీరు ముగ్గురు పూర్తిగా ఓడి పోయాడు!”

అని హేలగా నవ్వాడు స్వరోచి. వారు ముగ్గురు అతని కొంటెతనానికి కోపగించిన తీయలో కొంచెంసేపు క్రోధ వటించారు. కాని ఆపైన తమలో పొంగి పొరలుతున్న సవ్యాపుకోలేకపోయారు.

ఆ సుందరుల గాఢానురాగాలు, ఆ ప్రశాంత సరోవరతీరంలో వినిపించే మృగ పక్షి మిఠునాల కొలకూలాలు స్వరోచిని బాగా మైమరపింపజేశాయి.

తనవంటి భాగ్యశాలి ఇక “పన్నావో” వ భవిష్యతి” అనుకొన్నాడు స్వరోచి. మనోరమ ఇందీవరాక్షుని తనూజ. అతడొక గంధ ర్వుడు. ఒక మహారణ్యంలో ఒక రాక్షసు డామెను కబళించివెయ్యాలని తరుముకు వస్తూంటే స్వరోచి ఆమె కథయం ఇచ్చి

సంరక్షించాడు. చివరికి రాక్షసుడే ఇంది
 కరాణిండుగా మారిపోయి, తన శాపవృత్తాం
 తం అంతా స్వర్లోనికి తెలియజేశాడు. మనో
 రను స్వర్లోనికిచ్చి వివాహంచేశాడు. ఆ ఉప
 కృతికి ప్రత్యుపకృతిగా అమె అతనికి ఆశ్రయ
 వ్యాధునివిద్య ఉపదేశించింది. ఇందినరాక్షసు
 డునికన్నా స్వా తానుకలుబచుకరించాడు.
 తానెంతో క్రమించి అభిషేకించిన ఆయు

శ్వేదరహస్యంకూడా అతని కుపదేశించాడు.
 ఇక మిగిలిన విభావనీ కళావతు లిద్దరు
 మనోరమ కలికరైలు. విభావనీ శ్రావణ
 విద్యార్థుని కుమార్తె. ఆమె మృగపక్షి
 భావ లవగాచానచేసుకునే విద్యలో గట్టి
 దిట్ట.
 కళావతి పాశురీ కుమార్తె. ఆమెకు
 పద్మినివిద్య కరతలనులకం. ఆ విద్యార్థునా

స్యం తెలిసినవారి కాకలవప్పికల బాధ
 లుండవు.
 విభావనీకళావతు లిద్దరు మనోరమలో
 కలిసి అరణ్యంలో హాయిగా విహరిస్తూ ఒక
 వృద్ధుని కోపధాటి కెయ్యి దారుణ శాపాల
 మాలిచారు. ఆ శాపాలమూలంగా మనో
 రమకు రాక్షస బాధ సంప్రాప్తించింది.
 విభావనీ కళావతుల నిద్రని క్షయకోగం

మృగవేళన

గట్టుకుని పీచించింది.

మనోరమా వివాహం జరిగిన పిమ్మట స్వరోచి ఆమె చెలికత్తె లిద్దరి వివాహాభిరన్వయించాడు. తన ఆయుర్వృద్ధి విద్యతో వారి రాజయశ్శ్రీలోగాలులూ పూర్తిగా నయం చేశాడు. వారిద్దరుకూడా అతనిని వివాహం చేసుకొన్నారు. స్వరోచి చేసిన మహోపగ్రాహి ప్రత్యుపకృతిగా విభావసి అతనికి మృగవేషి సంభాషణ లాకరించుకునే విద్యా మంత్రం బహుకరించింది. కళావతి పద్మిని విద్యా రహస్యం బోధించింది.

ఆనాటినించీ వారు ముగ్గురు ఒక్కటగా మైనా ఒకరినొక రెడబాయకుండా హాయిగా విహరించారు.

వారి ఆపూర్వ సౌందర్యాలు, హావ భావాలు, ఆ మనోహారరణ్యసౌందర్యము తలచుకొన్న స్వరోచికి తానున్నది స్వర్లోక మేనని గట్టి నమ్మక కలిగింది. ఆ ఆనందానుభూతిలో అతని నేత్రాంత్రా లప్రయత్నంగా ముకులించాయి. అతని పూర్వంలో కూర్చున్న భార్యలు ముగ్గురు కొంతనేవేదో ఇష్టాగోష్ఠిలో పడ్డారు. ఆ సమయంలో స్వరోచి కేవేదో చిత్ర చిత్రమైన సంభాషణధ్వనులు వినిపించాయి.

2

“అహా! ఈ సుందరీమణులు కంటి అందగానితో కలిసి మెరిసి విహరించడానికి పూర్వజన్మలో ఎంతటి మహత్తరమైన పుణ్యం చేసుకొన్నారో గదా!”

“లోకంలో సామాన్యంగా ఒక వనిత కొక మగవానిపై కలపు కలగవచ్చును. ఒక మగవాని కొక తిరుణిపై మమత గుభాలించవచ్చును! కాని ఇద్దరికీ ఒక రొకరిపై ప్రమాదంగా అనురాగం కలగడమునే దీ ఈ లోకంలో అరుదు! ఈ అందగాని కీముగ్గురు జన్మనుల మీద కలమాలిన కలపేర్చింది. అలాగే ఈ ముగ్గురు సుందరీమణులకు అతనిపై గాఢానురాగం కలిగింది. అతడు వీరందరి హృదయాలలోను పూవులలో తావిలా, పూసలలో దారలా కుదురుకొన్నాడు. వీరందరినీ కళ్ళారా చూకుంటే నా కెంతో ముచ్చట చేస్తున్నాడే!”

“చాలు! చాలు! ఈ పొగడ్చి! ఇది ఒక అనురాగమేనా?”

మొట్టమొదట వివరించిన ఆ ప్రకంపన, తరవాల వినివడిన ఆ ఈనడింపు స్వరోచి హృదయంలో నూటిగా గుచ్చుకొన్నాయి. అయితే ఆ సుతి నిందలచేసినవారెవరో అతనికి తెలియలేదు! ఆ పరిస్థాలన్నీ అతి

లో గ్రతగా గాలించి చూచాడు. మానవులజాడ ఎక్కడా పొడగట్టలేదు. అతనికొ సమయంలో మృగవేషి భాషణ విజ్ఞాన విద్య జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ విద్యా మంత్రం ఒకవారు పునశ్చరణ చేసుకొన్నాడు. అప్పటి కలిసికా ముతి నిందలకు కారణభూతు లెవరో బోధపడింది.

అతని కెదురుగా విశాల సరోవరంలో తామరాకుమీద నిలిచిన అడవిక వాకపక్షి, తామరాకు గొడుగునీడలో నిలిచిన అడవి హంస కనపించాయి. ఆ చక్రవాకి ఇంకా అడవిలో అహంసితో ఏదో చెబు సూచింది. దాన్ని బట్టి ఆ హంసి మొదట ప్రశంస చేసిందినీ, అటుపిమ్మట ఆ చక్రవాకి దూషణ కుపక్రమించినదనీ స్వరోచి గ్రహించుకొన్నాడు. ఆ చక్రవాకి దూషణం అతనికీ తిరిగి కర కళారంగా వినిపించింది.

“ఈ వనితలు ముగ్గురికీ తమ ప్రాణేశుడు మరి ఒక అందగత్తెతో అనగి పెనగి క్షీడించిన సంగతి తెలుసునగదా! అయినా వీరి కితినిమీద రోత బయలుదేరలేదు! తగుదు నమ్మా! అని మానాభిమానాలు విడిచి అనుక్షణము అతని వెంటపంటి సందరిస్తున్నారు. మనలో మరి ఒక వనితతో క్షీడించిన భర్తపై ఇటువంటి మమకారా లెక్కడైనా ఉన్నాయో! ఇదంతా నీ వదేవనిగా భట్రాజులా పొగడడం చూస్తే నాకేమి రుచించడం లేదునుమా!”

“పలువురిమీద బయలుదేరిన మమకారం ప్రేమ అనిపించుకోదు! అందుచేత అతనికి వారియెడల కలిగినది ప్రేమ కానేరదు. ఆసైన వానిమాట అంతే!”

“అంతఃపురంలోని దానీ జనంతో రారాజులెంతో ఆప్యాయంగా ప్రసంగిస్తూ పరివర్తన లం దుకోవచ్చును! అంత మాత్రం చేత అది ప్రేమ అనిపించు కుంటుందా! ఈ స్వరోచి కీ జన్మనులపై కలిగిన మమకారం కూడా అక్షరాలా అటు వంటిదే!”

“నిజంగా వీరికీ ప్రేమ అయితే ప్రపంచంలో మరే ప్రేమానురాగాలే లేవన్నమాట!”

“అందుచేత కేవలం దానీ జనంలా ఈ వయసుకొని వెంటిబడిన ఈ అందగత్తెలను గురించి మరి నాయెడల మాటాడకు!”

అచక్రవాకి మరింత దురుసుగా స్వరోచిని అతని భార్యలను కనిపించి ఈనడించి వేసింది.

స్వరోచి ఉమాదాసుని ఒక్క వేడి నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాడు. మృగవేషి భాషణ రహస్యం తెలిసిన విభావసి అసమయంలో

కళావతి మనోరమలతో ఒక మొదలు, కలేకుండా ఏమేమో ప్రసంగిస్తూంది. అచేత ఆమె కా ఈనడింపు వివరణనేలే చక్రవాకి మళ్ళీ మరింత దురుసు మొదలుపెట్టింది:

“అజన్మాంతము ఒకే ఒక పురుష యెడలగాని, ఒకే ఒక స్త్రీ యెడలగాని కలిగిన నిజమైన ప్రేమ!”

“నాకే అటువంటి మహా ప్రేమభాగ కలిగింది. నాకు నాభర్తపై మిక్కిల్ ప్రేమ ఏర్పడింది. ఆయనకున్న నాయె! అటువంటి మహత్తర ప్రేమే కలిగింది. అంచేత వీరందరి అనురాగాలకన్నా మా ప్రేమ గొప్పది! ఈవిషయంలో మేమే ధన్యులం!”

అని సగర్వంగా ఒయ్యారంగా ఒకటి లిప్పకుంటూ అచక్రవాకి ఆ ప్రసంగం అంతటితో ఆపివేసింది. హంసి మరి మాటాడలేక తలవంచుకుంది.

స్వరోచి మరింత భిన్నుడయ్యాడు. అతని కిరస్సు ఇంకా కిందికి వంగిపోయింది.

అతడక్కడినించి లేచి ఆకాలని కనతి దూరంలో మరి ఒక చోట కూర్చున్నాడు. భార్యలతని వెంటబడ్డారు.

వారి కలిసి మనోవైకల్యాని కారణమేమో తెలియలేదు. అందరు అనేకవిధాలుగా అతని కులాసం కలిగించారు. అదివిషయం, పుట్టలేక మొదలైన భక్త్య భాజ్యాలెన్నెన్నో అతని ముందుంచి బలవంతంగా ఆరిగింపజేశారు. క్రమక్రమంగా అతని హృదయం కలత దెరిచింది.

కౌమవ్యామోహం మహాచెడ్డది. మళ్ళీ కొంతకాలానికి స్వరోచి వారి భోగజాలాలలో తగుల్కొన్నాడు. అలాగలాగ మరి కొన్ని ఏళ్ళు గడిచిపోయాయి. మరికొంతకాలాని కలిదాచక్రవాకి దూషణమే మరిచిపోయాడు.

3

ఒకనాడు స్వరోచి తన ముగ్గురు భార్యలతోను కలిసి అరణ్యసరోవరాని కనతి దూరంలో విహరిస్తూ ఒక కిలాఫలకంమీద విశ్రమించాడు. భార్యలు ముగ్గురు అతన్ని చుట్టిముట్టి కూర్చున్నారు. కొంతనేవేదో ఇష్టాగోష్ఠి నడిచింది.

వారి కనతి దూరంలో లేళ్ళ గుంపాకటి ప్రత్యక్షమైంది. స్వరోచి భార్యలకా లేళ్ళ గుంపు చూపించాడు. వాటి స్వేచ్ఛా విహారాలు వారి హృదయా లాకరించాయి. అందరు రెప్పపాటు లేకుండా కొంతనేపావై సే మాచారు. క్రమక్రమంగా స్వరోచి భార్యలు ముగ్గురు మళ్ళీ అతనితోకలిసి ఏదో లోకాభి రామాయణం మొదలు పెట్టారు.

స్వగోచి కా శ్రేష్ఠునా ముట్టాడు
 కొంపన్నాయేమో వివాలని కొంపం
 పూహలం బయలుదేరింది. క్రమంగా
 తన్ను శ్రేష్ఠునికే సమీపానికి వచ్చి నిల
 డాయి.

ఆ ముగ్గురు ఆతనితో ఏదో పిచ్చాపాటి
 లాటాడుతూనే ఉన్నారు. స్వగోచి వినీ
 వనట్లుగా వారి కేసేవో సమాధానాలిస్తూనే
 ఉన్నాడు. కాని ఆతని దృష్టి అంతా ఆ
 కిళ్ళ మీదనే నిలిచింది.

అంతలో ఆడలేళ్లు రెండుమూడు మొగతేడి
 ముఖానికి దగ్గరగా మూతులు పెట్టి, చివురుల
 వంటినాల్కులతో మోర మూమాచాయి.
 వాటి ఆప్యాయతమానే స్వగోచి కెంతో
 ముచ్చట వేసింది. అంతలో అతనికి మగలేడి
 ముట్టాడుతున్న సవ్యుడి వినిపించింది. ఇవులొగ్గి
 ఆతిహదంతా జాగ్రత్తిగా ఆలకించాడు. మగ
 లేడి ముట్టాడిన దొక్కొక్కమాటే ఈ టెల
 ఆతని క్రుతికుచు రాలో నాటుకుంది.
 మొదట ఆ మగలేడి ఆడలేళ్లనిట్టినీ గట్టిగా
 కసిరింది. ఆపైన అంతకన్నా గట్టిగా చీవాట్లు
 వేటింది :

“చాలు! చాలైండి, ఈ సరసాలు! నేనే
 మయినా స్వగోచి ననుకున్నారా పొద్దన్న
 మానకు మీతో కాలక్షేపం చేయడానికి?
 మీకు బాతిగా సిస్ట, లజ్జ లేకుండా ఉండే!
 అంతగా కౌడుకూడదు అనుకుంటే ఇంకొక
 మగలేడి నెక్కడయినా వెతికి పట్టుకోండి!
 నాకు మిమ్ముల్ని మానేనే రోతపుకుతూంది!”

“పదిమంది భార్యలతో కూడి క్రీడించడ
 మన్నది కేవలం భోగవాంఛగాని మరొకటి
 కానేరదు! ఈ స్వగోచి భార్య లిచ్చిన
 విద్యలతో కన్నుమిమ్ము కానకుండా మోహ
 పాశాలలో తినుల్లాన్నాడు! ఇతనికిక
 ఇహను, పరముకూడా శూన్యమే. మరి నాకు
 కూడా ఇహపరాలు లేకుండా నెయ్యాలని
 మానున్నారేమా! నే నటువంటి దాన్ని
 కానేకాను. పొండి! ఇక నావిదలనిలబడకండి!
 నే నిప్పటినుంచీ ఒక నియమం అవలంబిం
 చాను. మృగప్రాయంగా సంచరించడానికి
 నేనేమీ స్వగోచివంటి భోగ లాలసుణ్ణి
 కాను! తెలిసిందా!”

అతని హృదయంలో ఆ మాట లొక్కొక్క
 క్కటే వరసగా ములుకుల్లా నాటు

కొన్నాయి. స్వగోచి తనకు భార్యలయెడ
 భార్యలకు తనయెడల కలిగిన మమకారము
 వ్యామోహము, కేవలం ప్రేమే అనీ, తన
 అంతటి అదృష్టవంతు డిక పుట్టజోడని
 ఎంతయినా అహంకరించాడు. అతని
 ఆదురహంకారం అంతా ఆక్షణంతో పటా
 పంచలయిపోయింది!

అతనికి కళ్ళెల్లి తన భార్యలపైనే చూడ
 లేక పోయాడు. పెడమొహం పెట్టుకునీ
 కూర్చున్న అతని హృదయంలో పూర్వం
 ఆ చక్రవాకి, ప్రస్తుతం ఆ లేడిచేసిన దూషణ
 తిరస్కారాలు మాటిమాటికీ అలాగే ప్రతి
 ధ్వనించాయి.

భిన్నతలో అతని శిరస్సింకొ కిందికి వంగి
 పోయింది.

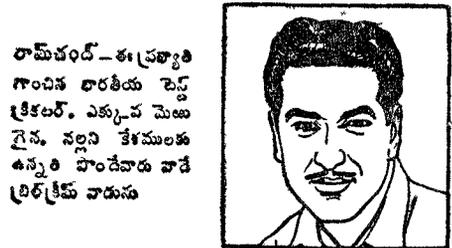
అదేసమయంలో అతని హృదయంలో ఆ
 పూర్వచక్రవాక మిథునం దివ్యామరాగమే
 అత్యంతమనోజ్ఞమైనదిగా, పునీతమైనదిగా
 స్ఫురించింది.

ఆకాశంలో ఒక చక్రవాకమిథునం కలకల
 లాడుతూ వైకెగసి రివుముని అంతరిక్షమే
 అందుకుంది! ★

చల్లనైన, తెల్లని
బ్రైల్ క్రీమ్ BRYLCREEM

బ్రైల్ క్రీమ్ వాడి మీ కేశములను ఎక్కువ నిగనిగలాడుచు
 నలుపుగా ఉంచుకొనండి

- ★ బ్రైల్ క్రీమ్ లోనున్న పరిశుభ్రమైన పేదకున్న మానెల మీ కేశముల
 సహజ నల్లదనమును, తళతళ మెరుపు కనవరేలాగ చేయును.
- ★ శుభ్రమైన, తెల్లని బ్రైల్ క్రీమ్ ను ప్రతిరోజు మీ శిరస్సునకు వాడండి.
 ఇది చురుగు లాకుండా మీ కేశములను శుభ్రముగ మరియు ఆరోగ్య
 కరముగా ఉంచును.
- ★ బ్రైల్ క్రీమ్ కొద్దిగా రాచేకుంటేనే రాణును! అందు
 వలన పొదుపు చేయవచ్చును. నేరే ఒక పీసాను కొని
 మీకు మీరే నిర్ధారణ పరచుకొండి.

రామచంద్ర - శా. ప్రత్యాశి
 గాంధీనీ లాకేయ లెడ్
 క్రికెటర్, ఎక్కువ మెలు
 గైన, నల్లని కేశములకు
 ఉన్నత పొందేవారు వాడే
 బ్రైల్ క్రీమ్ వారును

బహు ఉన్నతి పొందిన వారు వాడేది

బ్రైల్ క్రీమ్

